

Cesta *pod ochranou sv. Michala*

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 2/2024

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

človek je duchovná bytosť. Nestačí mu len jedlo, zábava a spánok. Samozrejme sú aj takí ľudia, ktorým to stačí, ale ich život je v konečnom dôsledku prázdny. V živote sú tri oblasti, ktoré musia byť v našom živote vyvážené. Oddych, práca a modlitba. Ak jedno z nich vynecháme, je v našom živote nerovnováha. A je jedno ktoré. Ak sa plavíme na loďke, ktorá je nahnutá na jednu stranu, plavba je nebezpečná. Stačia menšie vlny a loď sa potopí. Ako kňaz hovorím, že ak sa modlím a zanedbávam oddych alebo prácu, je to zlé. Niektorí nemajú čas na oddych, a tak neskôr končia na rozličných tabletkách, sú nervózni a niekedy čudáci. Iní nemajú čas na modlitby a neskôr, keď zostarnú a veci vidia inak, je im ľúto, že to zanedbali a deťom nedali pravé hodnoty. Zase iným sa nechce pracovať. Úspešne sa pretŕkajú životom až do dňa, kedy príde dôchodok či choroba a zrazu nemajú z čoho žiť. Nuž, pla-

tí príslovie zo Sv. písma - čo človek zaseje, to bude aj žať. Ak zasievame okolo seba dobro, tak sa nám vráti dobro. Ak zlo, tak sa nám vráti zlo. Naše príslovie hovorí - kto druhému jamu kope, sám do nej spadne. Alebo ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva. Naša budúcnosť je do istej miery v našich rukách.

Jeden mladý pán si kúpil políčko a chcel tam niečo zasiať. Pýtal sa svojho nového skúseného staršieho suseda, či mu tam bude rásť obilie. Povedal, že nie. A kukurica? Ani tá. A ďatelina? Ani tá veru nenarastie. Mladý človek zostal v pomykove. Nato povedal, že tam predsa len skúsi zasiať to obilie. Vtedy mu sused odpovedal, že to je iné, keď tam zaseje obilie, to mu vyrastie. Ale keby nič nesadil a len čakal, že tam niečo vyrastie, bolo by to zbytočné. A tak je to aj s nami. Nestačí len lamentovať či čakať. Treba pre to niečo urobiť. Komu sa nelení, tomu sa zelení.

Máme pred sebou čas dovoleníek, výletov. Prajeme vám, nech sú dňami oddychu, načerpania nových síl, plné pekných zážitkov. Prajeme vám chvíle, kedy budete vidieť veci z nadhľadu

nielen pri turistike z výšky kopca, ale aj z duchovného nadhľadu. Nech sú vaše rozhodnutia správne, aby ste sa mohli z nich neskoršie radovať. Nech investované peniaze či čas vám prinesú požehnanie pre vás a vašu rodinu. Nezapadnite aj na sv. omše. Keď sa dá, treba si vždy vyprovovať Božie požehnanie.

Páčil sa mi jeden vodič autobusu, ktorý veľmi často cez víkend bol niekde na cestách. Keď som sa ho spýtal, či si nájde v nedeľu čas na sv. omšu, povedal, že málokedy vynechá nedeľnú sv. omšu. Vždy si na to čas nájde. Tiež sa mi páčil postoj nášho brankára na jedných svetových majstrovstvách. Pýtali sa ho, čo robil v nedeľu. Povedal smelo do televízie, že ráno sme trénovali a večer chcem ísť niekde na sv. omšu. A mal sa na čo vyhovoriť. Nech je pre nás sv. omša vždy výsadou a nielen nejakou povinnosťou. Nech nielen vyvažuje, ale aj uzdravuje našu neraz ubolenú dušu. Patrón našej farnosti, sv. Michal archanjel, a ochrana Panny Márie nech vás sprevádzajú nielen týmto letom.

Marián Vivodík, farár

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi

Tento veľký sviatok sa slávi vždy v druhý štvrtok po slávnosti Ducha Svätého a je spájaný s eucharistickou procesiou veriacich, v našej obci ku štyrom oltárikom. Dva z nich u nás bývajú ku cti Panny Márie a dva ku cti Kristovi Ježišovi. Ak by ste niekedy navštívili Vatikán, tak v jednej zo sál je Rafaelova freska s názvom „Omša v Bolsene“, na ktorej je vidieť kňaza, ktorý slúži sv. omšu, vpredu kľačí pápež a viacero ľudí hľadí na posvätnú Hostiu: je viac červená ako biela a kvapkajú z nej kvapky krvi. Ide o chýrny zázrak z Bolsena z roku 1263, ktorý dal podnet vzniku slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, čiže Božieho Tela. Z histórie vieme, že žiadna doba nebola uchránená od rôznych bludov a tmárov. Nemecký kňaz Pleogit, dejepisec 13. storočia, mal pochybnosti o Eucharistii a neustále prosil Boha modlitbami, aby mu dal nejaké znamenie a rozhodol sa ísť na púť do mesta Bolseno. V kostole potom slúžil sv. omšu a keď držal premenenú Hostiu v rukách, Boh ukázal obdivuhodný zázrak: zrazu sa Hostia ukázala viditeľne ako živé telo, obklopená červenou krvou, až na ten malý kúsok,

ktorý zakrýval kňazov prst. Zásľuhu na zavedení tohto sviatku má pápež Urban IV. a tiež zbožná mníška Juliana z cisteriánskeho kláštora. Uvádza sa, že niekoľko ráz vo vytržení videla jasný mesiac s tmavým pruhom. Sám Spasiteľ ju poučil, že toto tienisté miesto znamená, že v cirkevnom roku chýba ešte jeden sviatok. V Bolsene, v kostole sv. Kristíny, kde sa zázrak stal, možno stále vidieť štyri mramorové kusy oltára, na ktoré padli kvapky najsvätejšej krvi. Tri z nich sú upevnené pod ochranným sklom a štvrtý je pohyblivý a každý rok ho nosia v procesii Božieho Tela. V súčasnosti podľa tradície sa na mnohých miestach konajú procesie k oltárom, kaplnkám s Najsvätejšou Sviatosťou v monštrancii a oslavujeme Krista Spasiteľa. Tak veľkú lásku k nám má Kristus, ktorý sa nám dal absolútne celý!

zdroj: Životopisy svätých
Miroslava Remenárová

foto: Korporál
s kvapkami Ježišovej krvi
zdroj: kniha Eucharistické
zázraky vo svete

Z FATIMY DO LÚRD

Naša túžba z minulého roka navštíviť najnavštevovanejšie pútnické miesta v Portugalsku a Francúzsku sa napokon stala skutočnosťou. Skupinka 48 cestovateľov - pútnikov z Jaslovských Bohuníc a okolia v sobotu 13. apríla predpoludním smerovala na letisko do Viedne. S dobrou náladou sme čakali v lietadle na odlet do Porta. No na nešťastie, čo mohlo byť v konečnom dôsledku aj šťastím, lietadlo pre technickú poruchu neodletelo. Ale o nedeľu sme odleteli druhým lietadlom. Z Porta sme sa autobusom previezli do Fatimy, kde nás už čakali s dobrou neskorou večerou. Nebola to púť v pravom slova zmysle, bola skôr pohodlnejšou cestou lietadlom a autobusom, dobre zorganizovaná sprievodkyňou Evkou z cestovnej kancelárie, ktorá nám rozprávala o histórii, zvykoch, živote navštívených miest a štátov. Duchovným sprievodcom bol vdp. Marián Vivodík. Autobusom sme sa presúvali z Portugalska do Španielska, Francúzska a späť do Španielska. Navštívili sme nasledovné miesta.

Fatima - leží v okrese Santarém v strednom Portugalsku. Stala sa pútnickým miestom potom, ako sa zjavila trom malým deťom, pastierom, nadprirodzená bytosť, ktorá sa neskôr predstavila ako „Pani Posvätného ruženca“. K prvému zjaveniu došlo počas prvej svetovej vojny 13. mája 1917, keď súrodenci František a Hyacinta Marto spolu s Luciou de Santos pášli

dobytok v Cova da Iria, kde ich rodičia vlastnili pastviny. Zjavenia pokračovali až do októbra, vždy trinásteho v mesiaci v tú istú hodinu. Až 70 000 ľudí bolo pri poslednom zjavení svedkom výnimočného fenoménu na oblohe, ktorý bol nazvaný „tanec slnka“. Takzvaná Kaplnka zjavenia sa dnes nachádza na mieste duba, nenápadne a trochu bokom, na mieste prvého zjavenia v Cova da Iria. Očaril nás veľkolepý priateľ námestia The Sanctuary of Fátima, ktoré je takmer dvakrát väčšie ako Námestie sv. Petra v Ríme. Námestím sme prešli až do Baziliky Ružencovej Panny Márie s vežou vysokou 65 metrov, kde sú hrobky blahoslaveného Františka a Hyacinty a tiež sestry Lucie, ktorým sa zjavila Panna Mária. Tu slúžil sv. omšu vdp. Marián Vivodík za farníkov z Jaslovských Bohuníc a Paderoviec. Na začiatku námestia je moderný kostol Svätej trojice, ktorý patrí k jedným z najväčších kostolov na svete (kapacita 9 000 ľudí). Navštívili sme múzeum Museu de Cera de Fátima, kde sa nachádza aj korunka Panny Márie Fatimskej, v strede ktorej je osadená guľka, ktorá zasiahla Pápeža Jána Pavla II. pri atentáte 13. 5. 1981. Na námestí s kolónádou sa nachádza socha Jána Pavla II. a vysoký kríž. Via Sacra - tak bola označená Krížová cesta odpustenia a zmierenia, ktorú sme sa modlili z Fatimy do dedinky Aljustrel. Taktiež sme videli rodné domy troch vizionárov Lucie, Františka a Hyacinty. Počas pobytu vo Fatime nás sprevádzalo krásne slnečné počasie, ale to

sme ešte netušili, ako hlboko na nás zapôsobí večerná sviečková procesia. Zapojili sme sa do medzinárodnej modlitby ruženca piatimi Zdravami v slovenskom jazyku. Fatima má svoje čaro.

Bom Jesus do Monte Braga - nazývaný aj portugalský Rím alebo mesto arcibiskupov. Je rímskokatolícky svätostánok v Tenões na východnom predmestí mesta Braga v severnom Portugalsku, stojí na kopci Espinho. Dominantou je monumentálne barokové schodisko Escadaria do Bom Jesus prekonávajúce výškový rozdiel 116 metrov. Viacerí sme vyšli 640 schodov do tiahnuceho sa kopca. V roku 2015 schodov papež František chrámu postavenie tzv. Basilica minor. Schodisko vedie ku kostolu Bom Jesus Monte a lemujú ho alegorické sochy a kaplnky s výjavmi krížovej cesty, vyobrazenia piatich zmyslov, fontány a ďalšie ozdobné prvky. Paralelne so schodiskom bola v roku 1882 postavená lanová dráha. Je unikátna tým, že jej pohon obstaráva voda.

Santiago de Compostela - z Portugalska sme sa presunuli autobusom do mesta na severozápade Španielska. V Santiagu vraj stále prší a je vlhko, no my sme vystihli pekné počasie. Legenda hovorí, že mesto Santiago de Compostela je miestom posledného odpočinku sv. Jakuba, jedného z dvanástich apoštolov. Ostatky sv. Jakuba boli uložené v Katedrále sv. Jakuba do strieborného

Fatima, foto: Lubomír Podmaka

sarkofágu v chrámovej krypte pod hlavným oltárom. Poza oltár vedú schody, ktorými sme sa dostali za chrbát hlavnej sochy sv. Jakuba a tu sme sa ho mohli dotknúť alebo ho objať. Nezabudnuteľným zážitkom bolo pre nás ubytovanie a večera v prestavanom kamennom kláštore zo 16. storočia v krásnej historickej časti blízko katedrály.

San Sebastian de Garabandal je malá dedinka v severnom Španielsku. Leží vysoko v horách v provincii Santander v pohorí Picos de Europa. Toto drsné a krásne miesto sa nachádza 600 m nad morom. V Garabandale, ktorý nemá ani správcu farnosti, nežije viac ako 300 obyvateľov. Je unikátny tým, že sa tu v rokoch 1961 - 1965 zjavil svätý Michal Archanjel a Panna Mária štyrom španielskym dievčatám. Po návšteve malého kamenného Kostola sv. Sebastiana z 11. storočia, v ktorom je množstvo relikvií svätých a poklone sv. krížu sme sa vybrali na kopec s borovicami (Los Pinos). Pohľad na toto pokojné miesto a okolitú panorámu nádherných hôr vyzeral zázračne.

Lurdy - zo Španielska sme sa presunuli do francúzskych Lúrd. Navštívili sme Múzeum sv. Bernadetty, ktoré zachytáva jej život, zjavenia, miesto narodenia. Veľké priestranstvo nazývané Esplanadum tvorí komplex veľchrámov - Bazilika Nepoškvrneného počatia (horná bazilika) umiestnená nad Kryptou, Bazilika Ružencovej Panny Márie (dolná bazilika). Krypta je kostol, ktorý bol ako prvý postavený na mieste zjavenia a to priamo vyhlbením do Massabielskej skaly. Na ľavej strane pred bazilikou je kaplnka sv. Bernadetty a Panny Márie Guadalupej a podzemná Bazilika svätého Pia X. Za jaskyňou s Hornou bazilikou okolo vrchu vedie krížová cesta s dĺžkou 1530 m, ktorú tvoria sochy odliate z kovu v nadmernej veľkosti dvoch metrov. Massabielska jaskyňa je miestom zjavení Panny Márie, kde sa 11-ročnej Bernadette Soubirousej v čase od 11. februára do 16. júla 1858 zjavila 18-krát. Socha Panny Márie je umiestnená v skale, vytesaná z carrarského bieleho mramoru. Pozdĺž skaly sa nachádzajú pramene lurdskej vody. Vo večerných hodinách nás modlitba ruženca v rôznych jazykoch a sviečkový sprievod vtiahli do nádherného prúdu poslanca zapalovania a rozširovania Svetla nádeje i radosti. Skupinka našich spevákov prispela piesňou „Božia Rodička, k tebe voláme, by si prispela k našej ochrane. Ave, ave, ave Mária, zdravas, zdravas, zdravas Mária“ a tak aj slovenčina zaznela do celého sveta.

Barcelona - po prehliadke centra Katalánska sme navštívili najslávnejšiu stavbu Antonia Gaudího, chrám La Sagrada Familia, kde v krypte veľkolepého chrámu sme slávili sv. omšu. Z Barcelony sme napokon odleteli na letisko do Viedne.

Ďakujeme v prvom rade Vdp. Mariánovi Vivodikovi za duchovné sprevádzanie, za každodenné odslúžené omše, krížové cesty, modlitby, obetavý prístup... Vďaka patrí Adriake, Jarke, ktoré sa podieľali na organizácii zjazdu a tiež sprievodkyni z cestovnej kancelárie za

Bom Jesus do Monte Braga, foto: Jana Čápková

Lurdy, foto: Jana Čápková

odovzdané vedomosti o navštevovaných miestach.

Šesť dní ubehlo rýchlo, cesta nás obohatila o množstvo jedinečných zážitkov. Pociťovali sme dotyk pokoja, ktorý jemne klope a pozýva meniť vnímanie nášho uponáhľaného a nepokojného sveta.

Jana Čápková

SÚŤAŽ O VECNÉ CENY

Nakoľko odpoveď na súťažnú otázku v minulom čísle nebola správna, cena nebola udelená.

V súťaži pokračujeme aj v tomto čísle

Správnu odpoveďou na súťažnú otázku:

Kde je osadená guľka, ktorá zasiahla Jána Pavla II?

Môžete sa znovu zapojiť do súťaže. Odpoveď, ktorú nájdete v texte spolu s kontaktnými údajmi (meno, priezvisko, adresu bydliska, telefónne číslo, príp. mail) vhadzujte do krabíčky umiestnenej vzadu v kostole s nápisom **SÚŤAŽ DO 30. 7. 2024**. V tejto súťaži sa hrá o vecné ceny, vylosujeme dvoch víhercov. Veľa šťastia!

-R-

Meno a priezvisko:

Adresa:

Tel. číslo: Email:

Knihá proroka Daniela

Biblické okienko

Po knihe proroka Ezechiela sa pozrieme na knihu proroka Daniela. Je poslednou knihou zo štyroch väčších prorokov pred tzv. menšími. Kniha sa nazýva podľa mena hlavnej osoby, ktorá v nej vystupuje. Daniel (hebr. môj sudca je Boh) bol mladý Žid zo šľachtického rodu. R. 606 pred Kr. sa dostal do babylonského zajatia. Tam bol vychovaný na kráľovskom dvore, dostal meno Baltazar a mal na kráľovskom dvore vedúce postavenie medzi všetkými babylonskými mudrcmi. Vyznačoval sa verným zachovávaním izraelského zákona. Svoju vynikajúcu múdrosť preukázal pri vykladaní snov, pri rozlúštení záhadného nápisu, v rozriešení prípadu Zuzany a v odhalení Bélových knazov. Kniha je napísaná čiastočne po hebrejsky a čiastočne po aramejsky, čo robí niektorým nekatolíkom problém prijať ju ako hodnovernú.

Protokanónický spis sa jasne delí na dve časti. Prvá časť opisuje šesť Danielových zážitkov na babylonskom kráľovskom dvore. Daniel a jeho traja spoločníci Ananiáš, Misael a Azariáš víťazne prechádzajú ťažkými skúškami. Jeho traja spoločníci sa odmietnu klaňať kráľovej zlatej soche, za čo ich dal kráľ do rozpalenej pece. Keď z nej vyšli bez zranenia, kráľ vzdáva česť pravému Bohu. Daniel vysvetľuje sen krá-

lovi a na inom mieste vysvetľuje kráľovmu nasledovníkovi slová, ktoré napísala počas hostiny kráľa ruka na stenu. Nakoniec sa dostáva po úkladnej zrade závistlivých protivníkov do jamy levov, kde sa Danielovi zjavuje anjel a zavre tlamy levov. V druhej časti sa podávajú štyri Danielove videnia o osudoch židovského národa a o posledných veciach a ich výklad. Videl štyri zvieratá (obraz kráľov) a Syna človeka (tento titul si dáva sám P. Ježiš). V prorokových videniach sa pred ich zrakom postupne premietali veľríše starého Orientu: ríša Babylončanov, Médov, Peržanov a Grékov. Tiež mal zjavenie o posledných veciach, kde podáva aj ich výklad. V dodatku je opísaný príbeh o nevinnnej Zuzane, ktorí viedli na popravu, keď tu Daniel zakročil, obnovil súd a dokázal jej nevinu.

Zrnká z knihy Proroka Daniela

Ale je Boh na nebi, ktorý odhaluje tajomstvá a dá kráľovi Nabuchodonozorovi veďdieť, čo bude v posledných dňoch. Tvoj sen a videnie, ktoré na tvojom lôžku prešlo tvojou hlavou, je toto... Dan 2,28

Cieľom prvých šiestich hláv Knihy nie je predstaviť Daniela ani porozprávať príhody z jeho života. Ich cieľ je čisto poučný, lebo chcú iba oslavovať Danielovho Boha a ukázať, že on prekríži aj plány najmocnejších panovníkov a

ochráni svojich služobníkov. Preto veľké ríše i národy zanikli, ale malý izraelský národ prežil všetky politické katastrofy.

Slovom, Kniha má povzbudzovať nádej prenasledovaných Židov. Preto historické nepresnosti nespôsobujú nijaký problém.

V poslednom čase sa presadil názor, že dnešná forma knihy je dielom neznámeho židovského autora z obdobia helenizácie a prenasledovania Židov v čase povstania Machabejcov (okolo r. 165 pred Kr.).

Kniha proroka Daniela je v určitom zmysle teológou Machabejského povstania. Prvá explicitne formuluje náuku o telesnom zmŕtvychvstaní a o odplate v posmrtnom živote.

Kniha proroka Daniela predstavuje najväčší prelom v starozákonnom zjavení. Apokalyptika Knihy proroka Daniela sa stala prameňom, z ktorého neskôr čerpali mimobiblickí židovskí autori, Pavlove listy Solúnčanom, Jánova Apokalypsa a početné spisy kresťanskej eschatológie.

V Knihe proroka Daniela má významnú úlohu anjel. Popri Gabrielovi vystupuje v knihe „jedno z prvých kniežat, Michal“, ochranca a strážca Izraelitov. Náukou o Božích posluchoch k ľuďom a o ich ochrancoch Daniel pripravuje cestu k neskoršiemu učeniu o anjeloch.

Marián Vivodík

PRVÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE

Máme veľkú radosť, pretože naše deti 11. 5. 2024 prijali do svojich malých veľkých srdiec Ježiša Krista v podobe Najsvätejšej Oltárnej sviatosti. Máme tú milosť a výsadu veriacich ľudí, že môžeme okúsiť Jeho lásku k nám v podobe chleba a vína, nie raz či dvakrát za život, ale stále. Našich 27 detí okúsilo nesmiernu radosť zo živého Pána, ktorý ich bude duchovne živiť, aby rástli v láske, vo viere a v plnosti svojho duchovného života. Sme vďační dôstojnému pánovi Mariánovi Vivodíkovi, ktorý s nesmiernou obetavosťou a skvelým prístupom pripravil naše deti či už vysvetľovaním katolíckych právd, nácvikmi svätej omše alebo len svojím prístupom, kedy dvere našej fary boli neustále otvorené. Zároveň by sme sa chceli poďakovať pani Adrike Žemlovej za nácvik piesní, pani Laure Tökölyovej za organový sprievod pri svätej omši, pani kostolníčke, všetkým rodičom a iným, ktorí prispeli k dôstojnému priebehu slávnostného dňa. Je nádherné pozeráť sa na deti, ktoré prichádzajú v bielom s krstnou sviecou do kostola, ale je dôležitejšie, aby prichádzali nielen v dňoch sviatočných, ale aby si zachovali vieru aj naďalej. Je na nás rodičoch, aby sme ich k viere viedli a nezostali sme len pri sľuboch a slovách, aby sme maličkých nechali prichádzať k živému Ježišovi.

Domínika Vargová

Púť detí v Marianke

V sobotu 18. mája sme putovali do Marianky, kde sa zišlo takmer 700 detí, animátorov, vedúcich a rodičov na púti detí. Naša skupinka 20 detí a 10 dospelých začala svoje turistické putovanie v Rači. Odtiaľ sme prešli niekoľko kilometrov smerom do Marianky. Deti niesli so sebou zástavu s nápismi a emblémami svojich farností. Počas putovania plnili rôzne úlohy, dýchali čerstvý lesný vzduch a počúvali vtáčí spev. V Marianke nás čakali animátori, ktorí pre nás pripravili zábavné a tvorivé aktivity v záhrade kláštora. Následne sme sa presunuli do areálu Lurdskej jaskynky, kde sa deti modlili ruženec za pokoj vo svete. Svätú omšu celebraval bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský: „To z čoho má radosť mamička a otecko na zemi, tak z toho má radosť aj Božia Matka, Mária,“ zdôraznil. Na záver púte odovzdali vedúci a rodičia deťom list s posolstvom pápeža Františka pri príležitosti prvých Svetových dní detí, ktoré sa uskutočnili 25. a 26. mája v Ríme.

Máme radosť, že sme mohli byť súčasťou tohto nádherného spoločenstva, ktoré sa pripojilo k

oslave Svetových dní detí a sme vďační za radosť z viery, ktorú môžeme slobodne prežívať.
text a foto: Laura Tökölyová

ČO NOVÉ V KOSTOLE

Nedávno sa v kostole v J. Bohuniciach vymenili dve veľké stropné svetlá za výkonnejšie, pričom spotreba energie sa nemení. Na boku pribudla staronová socha sv. Terezy Ježiškovej, ktorá bola pôvodne na dnešnom Mešti

monitora. Do farnosti sa po rokoch vrátil náš kalich z roku 1675. Kúpili sme ho z bazošu za 2.000 €. O kalichu pripravujeme dlhší článok v budúcom čísle.

Marián Vivodík

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

Zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár

Členovia redakčnej rady: S. Krajčovičová, J. Čápková, A. Žemlová, M. Remenárová, D. Krčová